

El faig

(ALDC, V, 1215. El faig)

El faig (o arbre de faig 164) (*Fagus sylvatica*) és un arbre de la família de les fagàcies, la fusta del qual és molt utilitzada en la fabricació de mobles i peces de vaixell; el mot deriva de FAGEUM, adjectiu que, a partir de sintagmes com MATERIA FAGEA o LIGNUM FAGEUM, va substituir el llat. cl. FAGUS per l'ús freqüent que se'n feia de la fusta (73, 75, 81, 82, 105, 107, 169, 184, 190) i que va designar també l'arbre, allà on n'hi havia; l'evolució fonètica va ser FAGEU > FAGIU > *FAJU > *fad[3]o > faig: l'etapa *faiu esdevingut *fai*, com en llenguadocià, és present en parlars ribagorçans i pallaresos (i en el topònim *La faiada del mas* 99) i en

alguna població (90) es considera que *fai* és la forma antiga, anterior a *faig*. *Fait* 22, 52 s'ha format a partir del pl. *faits* (13, 26, 29, 30, 32, 44, 52, 103). El llat. FAGU és l'origen de *fau*, com el gascó *hau*, *fau*.

Haia és pres del cast. *haya* (< FAGEA).

Faig és mot força general i allà on no creix l'arbre es coneix el nom de la fusta; les var. *fai*, *fau*, afins a l'aragonès, es troben en punts limítrofs amb aquesta àrea. El castellanisme *haia* ha penetrat en alacantí i la franja ponentina.

Faig és l'únic nom normatiu des del *DOrt*, 1917.

